

Program wychowawczo

- profilaktyczny

w Szkole Podstawowej

Sióstr Niepokalaneek

im. Jana Pawła II

w Nowym Sączu

Spis treści

WSTĘP	3
I. Opis Szkoły	4
II. Podstawa Teoretyczna Programu Profilaktyki.....	7
III. Program działań profilaktycznych	12

WSTĘP

„ Chcemy przez wychowanie podnieść rodzinę. Zadanie wielkie, praca kolosalna - z jednej strony łatwa, z drugiej bardzo trudna. Łatwa, bo serce dzieci to wosk, na którym wszystko łatwo się wyciska. Trudna, bo wosk wystawić na gorąco ognia lub słońca, a ślad jego cały się zgładzi. Dzieci przyjmą dobre i złe wrażenia, jedne zacierają drugie.”

/Bł. Matka Marcelina Darowska/

Misją Szkoły Podstawowej Sióstr Niepokalanek im. Jana Pawła II w Nowym Sączu jest wychowanie w duchu nauki Kościoła Katolickiego w oparciu o system pedagogiczny Błogosławionej Marceliny Darowskiej, tradycje narodu polskiego i autorytet rodziny. Priorytetem jest stworzenie środowiska wychowawczego, w którym każde dziecko będzie miało możliwość wszechstronnego rozwoju: duchowego, intelektualnego, emocjonalnego, fizycznego. Przygotowanie wychowanka do podjęcia zadań społecznych, rodzinnych i zawodowych. W toku nauki szkolnej uczeń poznaje kim jest, kształtuje pełniejszy obraz siebie samego z całym bagażem talentów i niedoskonałości. Otrzymuje od wychowawców cenną odpowiedź: Kim może być, jak może rozwinąć w sobie to, co najwartościowsze, co pomoże mu stać się w pełni człowiekiem i zaspokoi rzeczywiste pragnienia i tęsknoty. Mądre towarzyszenie

uczniowi w jego wszechstronnym rozwoju sprawi, że we wszystkich sferach osobowości: duchowej, wolitywnej, intelektualnej, emocjonalnej, fizycznej stanie się Kimś wielkim i ważnym. W konsekwencji sam i świadomie pokieruje własnym rozwojem, tak by wypracować spójność myśli, słowa i czynu. Prowadzenie dziecka do rozpoznania i wyboru dobra, zabezpieczenie go przed złem należy do stałej troski wszystkich pracowników szkoły. Wskazywanie ideału i pomoc w dążeniu do niego oraz ochrona i ingerowanie, gdy pojawia się zagrożenie ma charakter profilaktyki i mocno opiera się na wychowaniu. Skuteczność profilaktyki zależna jest od dostosowania do specyfiki środowiska, potrzeb ucznia, równocześnie świadomości, że to nie programy wychowują, uczą i chronią, ale osoby odpowiedzialne za całokształt działań profilaktycznych. Warto więc, by wszyscy pedagodzy zdali sobie sprawę z tego, że : Nauczyciele, to ludzie o pięknym i doniosłym powołaniu, którzy pomagają rodzicom w wypełnianiu ich obowiązku. Powołanie to wymaga szczególnych przymiotów umysłu i serca, jak najstaranniejszego przygotowania i ciągłej gotowości do odnowy i dostosowania się.

Program wychowawczo – profilaktyczny skierowany jest do: uczniów, nauczycieli i rodziców. W podejmowanych działaniach chodzi o to, by wzmocnić czynniki chroniące i osłabić czynniki ryzyka.

Opis Szkoły

Szkoła Podstawowa Sióstr Niepokalanek im Jana Pawła II w Nowym Sączu rozpoczęła swoją działalność 1 września 2015 roku, działalnością pierwszej klasy sześcioletniej szkoły. A z nową reformą szkolną została dnia 1 września 2017 roku wpisana w rejestr szkoły ośmioletniej. Pewną i zdecydowaną linię naukowo-wychowawczą wytyczyła Matka Marcelina Darowska, która żyła w latach 1827-1911. Pisano o niej, że reprezentowała wielki talent pedagogiczny połączony z ogromną intuicją oraz dostrzeganiem potrzeb społeczeństwa. W trudnych dla kraju czasach zaborów postanowiła krzewić kulturę i ducha polskiego, a działała w okresie prześladowań i ogólnonarodowej depresji. Chodziło wtedy o budowanie nadziei przez wychowanie, formowanie nowego pokolenia. Konkretnie programy nauczania były formowane w miarę dostrzegania potrzeb i zmian zachodzących w społeczeństwie. Marcelina Darowska w wychowaniu podkreślała, że jest ono działaniem istoty rozumnej, a chodzi o wykształcenie zdolności fizycznych, umysłowych i moralnych. Powinien opierać się na prawdzie i miłości.

Szkoła w Nowym Sączu jest placówką koedukacyjną. Środki finansowe na bieżącą działalność wychowawczo-dydaktyczną pochodzą z dotacji budżetu państwa, opłat czesnego.

Celem szkoły dziś podobnie jak za życia założycielki jest pomoc polskiej rodzinie katolickiej w wychowaniu dzieci, wszechstronne wychowanie osobowości dziecka. Wychowanie młodego człowieka prawdziwie kochającego Boga i ludzi, patriotę, człowie-

ka dobrego, uczciwego, obowiązkowego, prawdomównego, świadomego własnych czynów, myśli i słów.

Program pracy wychowawczej w szkole opracowany jest na podstawie czterech zasad wychowawczych założycielki:

- I. **Bóg wszystkim przez wszystko do Boga.** Zasada ta ukazuje świat wartości chrześcijańskich. Bóg uznany jest za nadrzędny cel, a wszystko czego człowiek doświadcza, talenty, temperament i osobowość, sytuacja życiowa i pozycja społeczna to jego dary i indywidualna droga do Niego. Trzeba jednak uważać, aby w zakresie wychowania religijnego nie było przesady.
- II. **Bóg nas stworzył Polakami.** Za nadrzędne zadanie wychowawcze uważa się tu poczucie tożsamości narodowej i uczenie patriotyzmu rozumianego jako identyfikowanie się z chrześcijańskimi korzeniami narodu, z jego najszlachetniejszymi tradycjami. W wychowaniu patriotycznym chodzi o kształtowanie człowieka, który Ojczyznę nie tylko kocha, ale szanuje ją i wspiera, umacnia, usilnia, więc strzeże, broni kraju, ubogaca go i podnosi. W dziecku ma powstać przeświadczenie, że ono należy do Ojczyzny, a Ojczyzna należy do niego. Wychowanie to ma wyrobić poczucie odpowiedzialności publicznej u wychowanka.
- III. **Wierność obowiązkom stanu, miejsca swego.** Wierność - to odpowiedź na sytuację, w której się człowiek znalazł. Zrozumienie wagi obowiązku prowadzi do wierności w dalszym życiu. Poczucie obowiązkowości ściśle związane jest z pracą nad sobą i silną wolą czyli z samowychowaniem.

IV. **Nauczyć dzieci myśleć.** Zasadę tę należy pojmować wszechstronnie w całym postępowaniu zwłaszcza w kształtowaniu władz umysłowych: tworzenie samodzielnych sądów, przekonań, umiejętności wartościowania, zdolności analizy i syntezy, kształtowania umiejętności mówienia, dyskusji, zdrowego krytycyzmu w stosunku do siebie. Marcelina Darowska uważała, że dzieci należy prowadzić przez rozum do przekonania. Prawdy, które się podaje dzieci same powinny ocenić rozumem i sercem, by następnie włączyć je w swój sposób wartościowania i patrzenia na świat. Powinny nauczyć się właściwego wartościowania, kształcić swą pamięć, uwagę, spostrzegawczość, zdrowy krytycyzm.

Przedstawione powyżej zasady dydaktyczno-wychowawcze są logicznie powiązane, jedne z drugich wypływają łączą się ściśle ze sobą tworząc organiczną całość. Są wskazówką w kształtowaniu dzieci i młodzieży w sferze duchowej, moralnej, intelektualnej, estety i praktycznej.

II. Podstawa Teoretyczna Programu Profilaktyki

Profilaktykę rozumie się jako proces wspierający zdrowie psychiczne i fizyczne poprzez pomoc i towarzyszenie uczniowi w zdobywaniu wiedzy o zagrożeniach dla zdrowia oraz w nabywaniu umiejętności przeciwdziałania tym zagrożeniom. Działania profilaktyki koncentrują się wokół czynników chroniących i zabezpieczających wychowanka przed wszelkimi zakłóceniami w jego wszechstronnym rozwoju. Przedmiotem profilaktyki jest każdy

problem , który wymaga uprzedzającej interwencji oraz wobec, którego można zastosować środki zaradcze. Należy działać zapobiegawczo, reagując na pojawiające się zagrożenia. Trzeba więc, najpierw je zdefiniować, określić, wybrać, uważnie obserwując środowisko własnego działania. Profilaktyka i wychowanie jako wieloaspektowa interwencja, której zadaniem jest korygowanie właściwych postaw i zachowań obejmuje trzy zasadnicze nurty działania:

- wspomaganie uczniów w radzeniu sobie z trudnościami które, zagrażają prawidłowemu rozwojowi i zdrowemu życiu,
- ograniczenie i likwidowanie czynników ryzyka, zagrażających prawidłowemu rozwojowi i dezorganizujących zdrowy styl życia,
- inicjowanie i wzmacnianie czynników chroniących, sprzyjających prawidłowemu rozwojowi i zdrowemu życiu.

W zależności od stopnia zagrożenia, w działaniach profilaktyki wyróżnia się przedsięwzięcia o charakterze:

1. Profilaktyki pierwszorzędowej, która ma za zadanie wspierać grupę niskiego ryzyka. Terenem jej działania jest szkoła. Głównym celem -opóźnianie wieku inicjacji i promocja zdrowego stylu życia. Realizatorami są nauczyciele wspomagani przez psychologa.
2. Profilaktyki drugorzędowej, która ma za zadanie wspomagać grupę podwyższonego ryzyka. Terenem działania są poradnie psychologiczno-pedagogiczne, świetlice socjoterapii. Głównym celem jest ograniczenie głębokości i czasu

trwania dysfunkcji oraz umożliwienie wycofania się z zachowań ryzykownych. Realizatorami są przede wszystkim psychologowie.

Profilaktyki trzeciorzędowej skierowanej do grupy wysokiego ryzyka. Terenem działania są szpitale, placówki wychowawcze i resocjalizujące. Celem jest przeciwdziałanie pogłębianiu się procesu chorobowego i degradacji społecznej oraz umożliwienie powrotu do normalnego życia w środowisku. Realizatorzy to lekarze specjaliści, psychoterapeuci, rehabilitanci. Na wyżej wymienionych poziomach profilaktyki stosuje się kilka strategii: informacyjne, edukacyjne, alternatywne, interwencyjne, zmniejszania szkód. Celem pierwszej strategii - informacyjnej jest dostarczenie rzetelnych, rzeczowych informacji na temat skutków zachowań ryzykownych oraz pomoc w dokonaniu właściwego wyboru. Wiedza musi być dostosowana do możliwości percepcyjnych odbiorcy i nie za długa. Celem strategii edukacyjnych jest pomoc w rozwijaniu umiejętności psychologiczno-społecznych. Chodzi głównie o to, by nauczyć właściwego nawiązywania kontaktu z innymi ludźmi, w rozwiązywania konfliktów, panowania nad sobą, budowania właściwej samooceny oraz umiejętności podejmowania decyzji. Celem strategii alternatyw jest pomoc w zaspakajaniu ważnych potrzeb oraz osiągnięciu satysfakcji życiowych. Szkoła więc powinna być miejscem gdzie, uczeń będzie mógł zaangażować się w pozytywną działalność społeczną, sportową, artystyczną, charytatywną, a przez to zaspokoi potrzebę sukcesu i przynależności. Strategie informacyjne, edukacyjne i alternatywne stosuje się na wszystkich trzech poziomach profilaktyki, natomiast interwencyjne są działaniami głębszymi zindywidualizowanymi stosowanymi

głównie na drugim i trzecim poziomie. Strategie zmniejszania szkód są skierowane do grup najwyższego ryzyka, chodzi więc o to, by ochronić jednostkę i społeczeństwo przed skutkami ryzykownych zachowań. Byłoby istotne wprowadzenie takich przepisów i zarządzeń, które wpływałyby na prawidłowy rozwój, zdrowy styl życia oraz eliminowały dysfunkcyjne zachowania.

Definiując profilaktykę i omawiając działania profilaktyczne należy zdać sobie sprawę, że eliminowanie czynników ryzyka może być skuteczne, gdy wprowadzi się czynniki chroniące.

Profilaktyka

Eliminacja, redukcja czynników ryzyka

Czynniki ryzyka:

cechy , sytuacje, warunki sprzyjające powstawaniu zachowań ryzykownych

Najpoważniejsze zachowania ryzykowne:

Wzmacnianie czynników chroniących

Czynniki chroniące:

cechy, sytuacje, warunki zwiększające odporność na działanie czynników ryzyka

Najważniejsze czynniki chroniące:

- palenie tytoniu
- używanie alkoholu,
- używanie innych środków psychoaktywnych
- wczesna aktywność seksualna
- zachowania agresywne i przestępcze
- silna więź emocjonalna z rodzicami,
- zainteresowanie nauką szkolną
- regularne praktyki religijne poszanowanie prawa, norm, wartości i autorytetów społecznych,
- przynależność do pozytywnej grupy.

Tak więc, wychowanie i profilaktyka to integralne procesy, ściśle powiązane i mające wspólny obszar. Cele i działania profilaktyczne powinny być istotną częścią programów wychowawczych. Działania wyznaczone w programach profilaktycznych odniosą pożądany skutek, gdy odbywać się będą w obszarze porozumienia: Szkoła - Dom - Środowisko. Niezbędna jest ich wspólna aktywność wychowawcza i partnerstwo w podejmowaniu różnorodnych decyzji.

III. Program działań wychowawczych i profilaktycznych

Działania wychowawczo -profilaktyczne mają za zadanie pomóc uczniom w zaspokojeniu potrzeb rozwojowych oraz wykształcić właściwe postawy do otaczającego środowiska oraz wyrobić postawę odpowiedzialności za własny rozwój.

Zagadnienia	Zadania	Sposoby realizacji	Termin	Przewidywane osiągnięcia
1. Rozwój sfery duchowej- realizacja I zasady wychowawczej „Bóg wszystkim przez wszystko do Bo-	1. Kształtowanie w dzieciach właściwej postawy chrześcijańskiej wyrażającej się w miłości Boga, bliźniego i sie-	1.Pogłębianie wiedzy i świadomości religijnej. 2.Zachęcanie do udziału w Mszach Świętych wspólnoty	Cały rok	1.Uczeń będzie budował swoje życie według zasady: „Kiedy Bóg na pierwszym miejscu, wtedy wszystko inne na

<p>ga”</p>	<p>bie samego.</p> <p>2. Wspieranie wzrostu duchowego przez udział w życiu sakramentalnym i praktykach religijnych</p>	<p>szkolnej oraz nabożeństwach liturgicznych.</p> <p>3. Organizowanie rekolekcji i dni skupień.</p> <p>4. Konkursy religijne.</p>		<p>właściwym miejscu”.</p> <p>2. Będzie darzył szacunkiem drugiego człowieka.</p> <p>3. W duchu wiary przyjmie sytuacje trudne i niezrozumiałe.</p> <p>4. Nie zniechęci się trudnościami i porażkami wzmocniony łaską Bożą.</p>
<p>2. Aktywność wychowawcza zmierzająca do wytworzenia</p>	<p>1. Integracja wspólnot klasowych.</p> <p>2. Budowanie pozy-</p>	<p>1. Wycieczki jesienne, pikniki klasowe, wjazdy rowerowe z ro-</p>	<p>Wrzesień, październik</p>	<p>1. Uczeń rozumie, że jest częścią wspólnoty klasowej, która pełni</p>

rzenia atmosfery życzliwości, ak- ceptacji, bezpie- czeństwa i współ- pracy	tywnych motywacji do nauki.	dzicami.	Cały rok	w jego życiu ważną rolę.
	3.Zwiększenie poczucia własnej wartości.	2.Organizowanie imprez klasowych: urodzin, przedstawień, bali i dyskotek, wyjścia i wyjazdy do kina, teatru, muzeum.	Cały rok	2.Uczeń pogłębia swoją wiedzę i rozwija swoje zainteresowania, co pomoże mu odnieść sukces przynajmniej w jednej dziedzinie wiedzy.
	4. Poznawanie siebie- moje zalety i wady.	3.Organizowanie konkursów i wystaw, przygotowywanie referatów, zachęta do udziału w kołach zainteresowań.	Listopad	3. Uczeń włączy się w życie klasy lub szkoły.
	5.Wspieranie właściwego rozwoju koleżeństwa i przyjaźni.	4.Wyjaśnienie pojęć związanych z przyjaźnią i koleżeństwem.	Grudzień	4.Uczeń rozpoznaje pozytywne i negatywne cechy charakteru u siebie i innych.

		5.Ankieta o przyjaźni, dyskusja.		Stara się być życzliwy i okazywać szacunek. Rozpoznaje i akceptuje pozytywne wzorce zachowań.
3.Poznajemy uczucia i emocje, przyjemne i przykre. Realizacja IV zasady wychowawczej: „Nauczyć dzieci myśleć”.	1.Kształtowanie świadomej i odpowiedzialnej postawy przez: - wpieranie właściwego rozwoju emocjonalnego. - utrwalenie zachowań asertywnych. - uczenie konstruk-	1.Realizacja elementów programu profilaktyczno-wychowawczego – „Saper, jak rozmawiać agresję” głównie w kl. I-III. 2.Ankieta: „Co wiesz o agresji?” 3.Quiz: „Czy wiesz jak	Cały rok	1.Uczeń zdaje sobie sprawę z tego co czyni, myśli i mówi. 2. Zna sposoby radzenia sobie z przykrymi uczuciami. 3.Potrafi poradzić sobie w sytuacjach zagrożenia i przemocy. 4.Używa właściwego

	<p>tywnego rozwiązywania konfliktów.</p> <ul style="list-style-type: none"> - odreagowywanie napięć emocjonalnych. - dbanie o kulturę języka 	należy się zachować?”.		słownictwa, posługuje się formami grzecznościowymi, nie sprawia przykrości niewłaściwym żartem czy złym słowem.
4. Przeciwdziałanie dezorientacji w zakresie wartości, celów i sensu życia	<ol style="list-style-type: none"> 1. ukazywanie uczniom wartości i wspieranie ich rozwoju osobowego 2. pogłębienie i uatrakcyjnienie wychowania patriotycznego 	<ol style="list-style-type: none"> 1. indywidualne rozmowy z wychowankiem 3. kółka zainteresowań 4. poznawanie historii 5. udział w występach 	Cały rok	<ol style="list-style-type: none"> 1. uczeń dostrzega wartości. 2. wie, do kogo zwrócić się z prośbą o pomoc 3. uczeń szanuje tradycje i zna historię swojej miejscowości

	<p>3. wzmacnianie poczucia sacrum</p>	<p>i akademiach z okazji świąt narodowych</p> <p>6. uwzględnienie miejsc pamięci narodowych w programach wycieczek szkolnych</p> <p>7. zwiedzanie miejsc związanych z kulturą i historia narodu</p> <p>8. cotygodniowa wspólna modlitwa</p> <p>9. rekolekcje</p> <p>10. uczestnictwo we Mszach św. wspólnoty szkolnej</p>		<p>oraz kraju</p> <p>4. zna miejsca symboliczne najbliższej miejscowości</p> <p>5. uczeń uczestniczy w spotkaniach modlitewnych i pogłębia swoją wiarę</p>
--	---------------------------------------	---	--	--

		<p>11. wspólne wieczery wigilijne</p> <p>12. angażowanie uczniów w działalność charytatywną</p>		
<p>5.Higiena- troska o własne zdrowie psychiczne i fizyczne</p>	<p>1.Uświadomienie uczniom konieczności zdrowego stylu życia i właściwego spędzania czasu wolnego.</p> <p>2.Przestrzeganie uczniów przed skutkami niebezpiecznego zachowania i zabaw na przerwach, na</p>	<p>1.Zajęcia sportowo-rekreacyjno-</p> <p>2.Wykład na temat komputera, internetu, telewizji.</p> <p>3.Spotkanie z higienistką na temat higieny.</p> <p>4.Apele porządkowe.</p>	<p>Wrzesień</p> <p>Październik</p> <p>Cały rok</p> <p>Maj - Czer-</p>	<p>1.Uczeń potrafi zaplanować czas na pracę i odpoczynek.</p> <p>2.Bierze udział w zajęciach ruchowych, jeździ na rowerze.</p> <p>3.Dba o higienę osobistą.</p> <p>4.Potrafi zorganizować bezpieczne za-</p>

	<p>parkingu, wycieczkach szkolnych.</p> <p>3.Kształtowanie właściwej postawy związanej z ekologią.</p>	<p>5.Propozycje bezpiecznych zabaw.</p> <p>6.Zapoznanie z regulaminem szkolnym i wycieczkowym.</p> <p>7.Udział w akcji: „Sprzątanie świata”.</p>	<p>wiec</p> <p>Wrzesień</p>	<p>bawy.</p> <p>5.Zna konsekwencje niebezpiecznych zachowań.</p> <p>6.Jest odpowiedzialny za środowisko naturalne i wie jak o nie zadbać.</p>
<p>6.Przeciwdziałanie zachowaniom ryzykownym</p>	<p>1. doskonalenie i kształcenie umiejętności rozwiązywania problemów oraz radzenia sobie ze stresem i negatywnymi emocjami</p>	<p>1. udzielanie pomocy w rozwiązywaniu problemów osobistych wychowanków</p> <p>2. wspólne opracowywanie metod postępowania w sytuacjach</p>	<p>Cały rok</p>	<p>1. uczeń dąży do rozwiązywania trudnych sytuacji i problemów</p> <p>2. rozwiązuje sytuacje konfliktowe w klasie</p>

	<p>2. wdrażanie do prawidłowego pojmowania norm zachowania przyjętych przez społeczeństwo, w miejscach publicznych oraz w środowisku rodzinnym</p>	<p>konfliktowych</p> <p>3. badanie środowiska domowego</p> <p>4. uczenie świadomego decydowania i ponoszenia konsekwencji własnych decyzji</p> <p>5. prowadzenie zajęć wychowawczych</p> <p>6. egzekwowanie zasad dobrego zachowania</p> <p>7. okazywanie szacunku każdej osobie w szkole</p>	<p>3. wie, jak należy zachować się w określonych sytuacjach i miejscach</p> <p>4. okazuje szacunek innym</p> <p>5. utożsamia się z klasą i szkołą</p>
--	--	---	---

		<p>8. dzielenie się z rodzicami pozytywnymi uwagami o dziecku</p> <p>9. wyrabianie poczucia tożsamości i własnej wartości oraz wiary w siebie</p>		
<p>7.Zapobieganie przejawom przemocy i agresji</p>	<p>1. zwiększanie świadomości uczniów o możliwości skutecznego radzenia sobie z przejawami agresji i przemocy</p> <p>2. kształtowanie umiejętności radzenia</p>	<p>1. lekcje wychowawcze dotyczące radzenia sobie w sytuacjach trudnych</p> <p>2. zajęcia integrujące grupę</p> <p>4. drama</p> <p>5. egzekwowanie za-</p>	Cały rok	<p>1. uczeń kontroluje emocje i radzi sobie z negatywnymi emocjami</p> <p>2. zna i przestrzega zasady ustalone w klasie i szkole</p>

	<p>sobie z agresją</p> <p>3. próby eliminowania agresji i przemocy</p>	<p>sad ustalonych w grupie.</p>		
<p>8.Profilaktyka uzależnień</p>	<p>1. uświadamianie uczniom zagrożenia jakie niosą za sobą używki (papierosy, alkohol, narkotyki, środki odurzające)</p> <p>2. promowanie i wdrażanie do właściwego korzystania ze środków masowego</p>	<p>1. organizowanie zajęć edukacyjno – informacyjnych dotyczących uzależnień i zagrożeń z tym związanych</p> <p>2. organizowanie konkursów na tematy profilaktyczne</p> <p>3. wykonanie gazetek</p>	<p>październik / listopad</p> <p>Cały rok</p>	<p>1. uczeń wie, jakie zagrożenia niosą używki</p> <p>2. uczeń wie, jakie następstwa wynikają ze stosowania środków odurzających</p> <p>3. potrafi znaleźć alternatywne zajęcia</p>

	przekazu, w tym internetu	tematycznych 4. wskazywanie właściwych wzorców 5. rozmowy i pogadanki o właściwym wykorzystaniu mediów 6. wspólne oglądanie filmów niosących jakieś przesłanie		i zainteresowania promujące zdrowy styl życia.
9.Kształtowanie właściwych postaw,	1. rozwijanie umiejętności interpersonalnych	1. zajęcia integracyjne 2. wspólne wyjazdy	Cały rok	1. uczeń integruje się z klasą 2. potrafi odnaleźć

<p>w tym asertywności</p>	<p>2. doskonalenie technik asertywnych</p>	<p>3. dyskusje i pogadanki</p> <p>4. drama i scenki dramowe</p> <p>5. budowanie prawidłowych relacji uczniów – nauczyciel i uczeń - uczeń</p> <p>6. drama</p>		<p>się w społeczności szkolnej i poza nią</p>
<p>10.Rada Pedagogiczna</p>	<p>1.Integracja zespołu.</p> <p>2.Zapoznanie z podstawowymi założeniami profilaktyki i programu profilak-</p>	<p>1.Wspólne wyjazdy np. z okazji Dnia Nauczyciela.</p> <p>2.Spotkania formacyjne z kapłanem.</p>	<p>Październik</p> <p>Cały rok</p>	<p>1.Integracja zespołu wpłynie na lepszą jakość pracy dla ucznia.</p> <p>2.Znajomość teoretycznych podstaw</p>

	<p>tycznego.</p> <p>3. Wypracowanie metod i form współpracy z rodzicami.</p>	<p>3. Udział w radach szkoleniowych.</p> <p>4. Zakup nowych książek związanych z wychowaniem i profilaktyką.</p>	<p>Sierpień</p> <p>Czerwiec</p>	<p>profilaktyki umożliwi przeciwdziałaniu zagrożeniom oraz pogłębi współpracę z rodzicami.</p>
<p>11. Rodzice</p>	<p>1. Rozwój życia religijnego rodziców.</p> <p>2. Pedagogizacja rodziców.</p> <p>3. Działania zmierzające do integrowania działań szkoły i rodziny.</p>	<p>1. Rekolekcje wielkopostne.</p> <p>2. Zaproszenia na Msze Św. wspólnoty szkolnej.</p> <p>3. Udział rodziców w imprezach, wycieczkach oraz wywiadówkach.</p>	<p>Cały rok</p>	<p>1. Zwiększenie świadomości dotyczącej wagi życia duchowego.</p> <p>2. Owocniejsza współpraca rodziców dla dobra ucznia.</p>

		4.Udział w prelekcjach i wykładach z dziedziny psychologii, pedagogiki, wychowania dojrzewania.		
--	--	---	--	--